

.....	Indholdsfortegnelse
-------	----------------------------

9 **Introduktion**

15 Del 1: Hvorfor stille spørgsmål?

17 **Kapitel 1**

Hvorfor er spørgsmål bedre end svar?

38 **Kapitel 2**

Hvad lærer Ordsprogenes Bog os om spørgsmål?

54 **Kapitel 3**

Hvordan baner spørgsmål vejen for svar?

77 Del 2: Hvilke spørgsmål stiller folk?

79 **Kapitel 4**

Hvorfor er kristne så intolerante?

109 **Kapitel 5**

Hvordan kan en god Gud tillade ondskab og lidelser som aids og massakrer på skolebørn? (Del 1)

124 **Kapitel 6**

Hvorfor skulle nogen tro på en Gud der tillod 11. september? (Del 2)

134 **Kapitel 7**

Hvorfor skulle vi tro en gammel bog skrevet af døde jødiske mænd?

157 **Kapitel 8**

Hvad er så fantastisk ved ægteskabet?

186 **Kapitel 9**

Hvis Jesus er så fantastisk, hvorfor er nogle af hans efterfølgere så sådan nogle idioter?

209 Del 3: Hvorfor er spørgsmål og svar ikke nok

211 **Kapitel 10**

Et spørgsmål om medfølelse: "Hvad nu hvis jeg er ligeglad med, at min næste går fortabt?"

227 **Kapitel 11**

Et spørgsmål om vrede: "Hvad nu hvis jeg virkelig ønsker, at min næste skal gå fortabt?"

242 **Kapitel 12**

Et spørgsmål om tavshed: "Hvornår er det tid til at holde mund?"

261 **Epilog**

Ubesvarede spørgsmål

269 **Noter**

.....	Introduktion
-------	---------------------

Måske synes du, at denne bog er rent ud sagt underlig. Jeg har fundet ud af, at når det drejer sig om evangelisation, ser jeg anderledes på det end mange andre. Jeg stiller nogle spørgsmål, som få andre stiller. Jeg forsøger at give nogle svar, som mange mennesker ikke tænker på. Og argumenter, som nogle finder tvingende og uafviselige, overbeviser ikke mig.

Måske tænker du ligesom jeg. Eller måske kender du mennesker, der stiller samme slags spørgsmål som jeg. Måske har vores verden ændret sig på så afgørende måde, at vi har brug for at genoverveje vores måde at evangelisere på.

Længe overvejede jeg, om jeg ikke bare skulle holde mund og holde mig til ordsproget: "Selv den dumme, der tier, kan regnes for vis" (Ordsp 17,28). Eftersom jeg mente, der måtte være en anden mulighed, afprøvede jeg nogle af mine spørgsmål og svar på nogle ikke-kristne mennesker. Mens jeg skrev denne bog, mødte jeg snesevis af virkelig venlige og tænksomme mennesker, som var så venlige at lade mig følges med dem på en del af deres åndelige rejse. Nogle var studerende, nogle få professorer, og de fleste var almindelige mennesker fra forskellige samfundslag. En af de første, der delte sin tvivl med mig, var en brandmand, der læste Nietzsche!

Undervejs fik jeg tilstrækkelig mange opmuntringer til at give mig i kast med at skrive denne bog.

Det er min bøn, at nogle af læserne må få opmuntring og hjælp til at fortælle andre de bedste nyheder, som nogen sinde er blevet fortalt. Jeg sætter ikke spørgsmålstegn ved berettigelsen af evangelisation, men jeg opfordrer kristne til at bruge spørgsmål som hjælpemiddel til evangelisation. En ting, der kan bekymre mig, er om nogle vil opfatte QE som en kritik af andre bøger om evangelisation og apologetik. Det ville være topmål af indbildskhed, hvis jeg gav mig til at kritisere bøger som Josh McDowell's *More Than a Carpenter*, Paul Littles *Know Why You Believe* eller C.S. Lewis' *Det er kristendom* (Forlaget Scandinavia, 1990). Sådanne bøger er en Guds gave til hans menighed, og han har brugt dem på forunderlig måde. Jeg giver nogle af dem væk så ofte jeg kan komme af sted med det, for de er til stor hjælp – for visse mennesker.

Jeg værdsætter også nye bøger i det evangeliserende arsenal. Der er gode grunde til, at *Research om Jesus* og *Research om tro* af Lee Strobel er blevet internationale bestsellere. Det er velskrevne, velargumenterede og stærke bøger, som vores Herre har brugt og fortsat vil bruge til at bringe mennesker ind i sit rige.

Men forskellige mennesker kræver forskellige tilgange. QE tilbyder en sådan anderledes tilgang. Hvis Jesus lærer os noget om evangelisation, er det, at han brugte forskellige metoder over for forskellige mennesker.

En hvilken som helst evangeliserende tilgang kræver imidlertid tre færdigheder. Den første og mest basale drejer sig om *forkyndelsen* af evangeliet, heri indbefattet evnen til klart og præcist at formidle budskabet om frelsen. En tilgang, som den man fx finder i hæftet *De fire åndelige love*, er en god hjælp til at præsentere evangeliet klart, uden unødige distraktioner

og uden at ende i forvirrende blindgyder. Med til forkyndelsen af evangeliet hører også, at man fortæller sin egen historie eller giver sit eget vidnesbyrd. Enhver kristen må klart kunne fortælle, hvordan Herren forvandlede hans eller hendes liv, og hvilken forskel den forvandling gør i dagligdagen.

Den anden evangeliserende færdighed er evnen til at *forsvare* evangeliet. Det må være en del af "altid være rede til forsvar" (1 Pet 3,15), at forberede sig på almindelige spørgsmål, gøre sig fortrolig med nyttige eksempler fra historien og planlægge, hvordan man bedst kan formidle denne viden på en logisk måde..

Den tredje færdighed - og det er her QE kommer ind i billedet - er bygget på et fundament, der hedder forkyndelse af og forsvar for evangeliet. Den færdighed kaldes *evangeliet i dialog*. Denne færdighed, som består i at give og tage og i at stille spørgsmål og kaste ideer frem og tilbage, forsømmes ofte, men er absolut nødvendig og måske lige netop, hvad postmoderne mennesker behøver. Vi har brug for alle tre færdigheder, hvis vi skal være Kristi ambassadører i det 21. århundrede.

En anden bekymring er, at nogle vil opfatte QE som en teknisk håndbog. Hvis det er tilfældet, vil de måske føle sig fristet til at bruge dens tilgang til evangelisation på en mekanisk måde. Dette vil imidlertid vise sig omsonst og frustrerende. Jeg ønsker ikke, at folk skal bruge mine eksempler på den måde, at de siger: "Dette her må jeg indprente mig, så at jeg, næste gang nogen stiller mig det spørgsmål, kan sige disse ord, bruge disse vendinger, stille disse spørgsmål."

Derimod håber jeg, at læserne efterhånden vil få et andet syn på mennesker og deres spørgsmål og på vores budskab. Og på grund af den forskel vil vores evangeliserende samtaler komme til at lyde mindre fokuserede på indhold og overtalelse og mere fokuserede på personlige relationer og forståelse. De vil komme til at lyde mere som rabbinske dialoger end professionelle

monologer. Der vil ske en udveksling af ideer, som kan være medvirkende til at føre begge deltagere til evangeliets sandhed. For den ene deltager vil det blive første gang, vedkommende kommer til det punkt; for den anden vil det være en genopdagelse og en ny forståelse af ordet om korset.

Målet med denne bog er at hjælpe mennesker til at vide, *hvordan* de skal tænke om et emne snarere end *hvad* de skal tænke. Denne bog vil hjælpe Jesu efterfølgere til at udvikle deres tanker ("Kristi tanker", jf. 1 Kor 2,16) snarere end deres metoder og derved give dem en fornemmelse af, hvad der skal siges. Endnu vigtigere er det imidlertid, at læserne efterhånden vil føle større sikkerhed, så de vil vide, hvilke spørgsmål de skal stille - spørgsmål som kristne kan stille for at lede samtalen hen på Kristus, spørgsmål som ikke-kristne stiller (enten direkte eller indirekte), og spørgsmål kristne kan bruge som svar!

Nogle af de spørgsmål, man stiller i dag, er de samme gamle spørgsmål, som mennesker har stillet i årtusinder. For eksempel: "Hvorfor tillader en god Gud ondskab og lidelse?" Men i dag stiller man spørgsmålet efter sammenstyrtningen af de to tårne i World Trade Center, hvilket gør spørgsmålet mindre sterilt, end det måske har været i fortiden.

Nogle af spørgsmålene er blevet stillet før, men tonen er skarpere nu. Når nogen for eksempel spørger: "Kan Jesus virkelig være den eneste vej til Gud?" er det måske snarere en bebrejdelse end et oprigtigt spørgsmål. Nu er det ikke længere spørgsmålet om, hvad der skal ske med "hedningerne i Afrika", man er optaget af. Nu drejer det sig om hinduen, der bor i huset ved siden af, muslimen på arbejdspladsen, eller det ugifte new age-par længere nede ad gaden, der sværger til krystaller og penduler.

Men nogle af spørgsmålene *er* nye. Der var en gang, da kun få af de studerende, jeg snakkede med, havde frimodighed til

at spørge, hvorfor de skulle holde op med at sove sammen med deres kæreste(r). Og selv da var deres spørgsmål mere et forsvar end et ærligt spørgsmål, iblandet en god del skyldfølelse. Takket være den seksuelle revolution er ægteskabelig troskab og seksuel afholdenhed i defensiven, og højt (eller for sig selv) spørger man: "Hvad er det ved ægteskabet, der er så fantastisk?" eller: "Hvis jeg kommer til tro på den Gud, som du taler om, bliver jeg så også nødt til at gå ind for hans [dine?] forældede, kvælende og usunde tanker om sex?" eller: "Hvorfor skulle jeg kun have sex med ét menneske resten af mit liv?"

Hvad enten spørgsmålene er gamle eller nye - eller vrede variationer over dem - burde vi være mere imødekommende og mindre konfrontatoriske, når vi fortæller det gode budskab. Vi må være disciple af vores Herre og rabbi, Jesus af Nazaret, så flere og flere mennesker vil slutte sig til os i den store skare, der skal samles for at tilbede Lammet. Hvis han kan bruge denne bog til det formål og undervejs give dig frimodighed, vil jeg være taknemmelig.